

at den paa en Maade fordeles paa alle de Omsætninger, som finde Sted med Obligationen. Den Mand, der kjøber en stemplet Obligation, kjøber derved, saaledes som det ogsaa blev udviklet af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgfreds (Bille), men rigtigt nok i en anden Forbindelse, et Papir, som i en vis Henseende har et Fortrin og er mere værd end de Obligationer, der ikke ere stemplede. Derfor kan den, der kjøber en stemplet Obligation, ogsaa for sit Vedkommende lettere bidrage en Del af den Afgift, der lægges paa Obligationen. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 6te Valgfreds kom iøvrigt til at udtale Noget, som netop var det Selvsamme, som Udvalgets Flertal har udtalt, som netop rammer Tanken i Flertallets hele Opfattelse, idet han sagde: So flere Personer der bliver interesserede, desto flere maa ogsaa blive villige til at paaklæbe Stemplet. Ja, det er rigtigt, det er netop det, vi gaa ud fra: So flere, der blive interesserede i, at Afgiften bliver erlagt, desto flere ville ogsaa være villige til at paaklæbe Stemplet, for at de kunne blive fri for Ansvar, og det kan virkelig ligeoverfor Statskassen være ganske ligegyldigt, om Stempelmærket bliver sat paa noget før eller senere, naar det blot sættes paa. Det kan for saavidt være ligegyldigt, om der findes en Paaklæbning af Stempelmærket Sted Dagen før Anholdelsen, eller det er sket for mange Aar siden, thi Statskassen vil jo ikke have Afgiften mer end een Gang, og naar Loven indrettes saaledes, at man driver det dertil, at der bliver flere og flere villige til at paaklæbe Stempelmærke, saa faar man, hvad man vil have, nemlig større Sikkerhed for, at Stempelmærket bliver sat paa, eller Afgiften bliver betalt. Det ærede Medlem mente, at det kun var, naar der var Spørgsmaal om offentlig Skiftebehandling, at man vilde have Udfigt til at faae fat i disse Dokumenter. Jeg svarer, at man har Udfigt dertil, hver Gang et nyt Menneſte drages ind i Kredsen af de Ansvarlige. Enhver Mand, som man henvender sig

til for at faae bragt Salg i Stand, bliver bekendt med den begaaede Overtrædelse, og Enhver, der henvender sig til en Anden i et slikt Diemed, kan altsaa frygte for, at det vil give Anledning til en Opdagelse. Jeg har derfor den Tro, at det skal vise sig at blive mere end $\frac{1}{4}$ af de efter Lovforslaget stempelpligtige Obligationer, som virkelig vil blive forsynet med Stempel, men det er naturligvis umuligt at anføre Bevis for Saadant. Jeg støtter min Tro, som sagt, dels paa, at jeg har bedre Tro til, at Folk i Almindelighed ville efterkomme Loven, og dels paa, at jeg ikke kan se rettere, end at der er al Opfordring til at undgaa at udsætte sig for at komme til at betale de Mulktter, som man fra andre Sider har søgt at karakterisere, idet man har kaldt dem drakoniske, ved at betale en saa lille Afgift som den, der her er Spørgsmaal om. Jeg tillader mig nemlig at mene, at det ikke er nogen stor Afgift. Det forekommer mig iøvrigt, at det ærede Mindretal dog egentlig nærmest har taget Ordet for at nedsætte Afgiften. Dertil har ogsaa et andet Medlem fra Randers (Nee) henholdt sig. Om nu 4 Mark eller 3 Mark eller 2 Mark er det Rette, derom kunne Meningerne jo være delte, og vil man foretrække at sætte Afgiften t. Ex. til 2 Mark pr. 100 Rd., saa skal jeg for mit Vedkommende erklære, at jeg meget godt kan slutte mig dertil, da det maaske ligeoverfor den Modstand, som Lovforslaget møder fra mange Sider, kunde være ret hensigtsmæssigt at begynde med en moderatere Skat end den foreslaaede. Men hvad enten man sætter den til 2 Mark eller 3 Mark eller 4 Mark, tror jeg ikke, det er en Afgift af den Betydning, at den virkelig vil lamme Handelen med de Papirer, hvorom der er Tale, navnlig da den, saaledes som jeg udviklede før, efter min Opfattelse maa komme til efterhaanden at udjevne sig. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te Valgfreds (Bille) søgte at vække Interessen for Smaaafsk, idet han vilde gjøre gjældende, at det just ikke saa